

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากผู้ต้องโทษหรือเคยต้องโทษ เด็กหรือเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาว่ามีความผิดไม่ต้องรับโทษและผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ดังทราบแล้วนั้น มาทำการวิเคราะห์เสนอเป็นตารางประกอบคำอธิบาย แบ่งเป็น 3 ตอน คือ การพรรณนารายละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์ของกลุ่มตัวอย่าง แบบแผนการเกิดอาชญากรรมพื้นฐาน และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของกลุ่มประพจน์หลัก

ตอนที่ 1 การพรรณนารายละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์ของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ตัวแปร การศึกษา รายได้ ครอบครัว ที่อยู่อาศัย กลุ่มเพื่อน การรับรูปแบบบาทเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังปรากฏในตาราง 3-9

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของการศึกษา รายได้ ที่อยู่อาศัย จำแนกตามอาชญากรรมพื้นฐาน

การศึกษา รายได้ ที่อยู่อาศัย	อาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล		อาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สิน		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
การศึกษา						
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6	19	82.60	29	93.55	48	88.90
ไม่เคยเรียน	3	13.04	4	12.90	7	12.96
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6	16	69.56	25	80.65	41	75.94
มัธยมศึกษาปีที่ 6 และสูงกว่า	4	17.40	2	6.45	6	11.10
มัธยมศึกษาปีที่ 6	1	4.35	2	6.45	3	5.55
ปวช. หรือเทียบเท่า	1	4.35	0	0.00	1	1.85
ปวส.	2	8.70	0	0.00	2	3.70
รวม	23	100.00	31	100.00	54	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

การศึกษา รายได้ ที่อยู่อาศัย	อาชญากรรมพื้นฐาน เกี่ยวกับบุคคล		อาชญากรรมพื้นฐาน เกี่ยวกับทรัพย์สิน		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
รายได้ ต่ำ						
<6,000 บาท	16	69.56	26	83.87	42	77.78
ปานกลาง						
6,000-8,000 บาท	7	30.44	5	16.13	12	22.22
สูง						
>8,000 บาท	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	23	100.00	31	100.00	54	100.00
ที่อยู่อาศัย						
เขตชุมชน	5	21.74	11	35.48	16	29.63
เขตเทศบาล	3	13.04	8	25.80	11	20.37
เขตริมถนนทางหลวงแผ่นดิน	2	8.70	3	9.68	5	9.26
เขตชนบท	18	78.26	20	64.52	38	70.37
นอกเขตเทศบาลและนอกเขต ริมถนนทางหลวงแผ่นดิน	18	78.26	20	64.52	38	70.37
รวม	23	100.00	31	100.00	54	100.00

จากตาราง 3 คุณลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาค่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 88.90 แยกเป็นผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลและเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 82.60 และร้อยละ 93.55 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการศึกษาค่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 ทำให้ไม่มีความรู้ความสามารถที่จะนำไปประกอบอาชีพเลี้ยงตนเอง เลี้ยงครอบครัว และจากการศึกษาค่ำ จึงทำให้ขาดความยับยั้งชั่งใจ ถูกชักจูงไปสู่การประกอบอาชญากรรมได้ง่าย

สำหรับรายได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำ กล่าวคือ มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนน้อยกว่า 6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 77.78 แยกเป็นผู้ที่ประกอบ

อาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล และเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 69.56 และร้อยละ 83.87 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 6,000 บาท ทำให้สมาชิกในครอบครัวพยายามดิ้นรน ต่อสู้ ออกไปหารายได้ บิคามารตาไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนลูก จึงถูกชักจูงไปสู่การประกอบอาชญากรรม

ส่วนที่อยู่อาศัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีที่อยู่อาศัยในเขตชนบท คิดเป็นร้อยละ 70.37 แยกเป็นผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลและเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 78.26 และร้อยละ 64.52 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพื้นที่ของอำเภอหนองจิก ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ที่อยู่ในเขตชนบท การศึกษาจึงพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีที่อยู่อาศัยในเขตชนบท

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของสภาพครอบครัว จำแนกตามอาชญากรรมพื้นฐาน

สภาพครอบครัว	อาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล		อาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สิน		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
สภาพการสมรส						
โสด	13	56.52	27	87.10	40	74.07
สมรส	10	43.48	4	12.90	14	25.93
รวม	23	100.00	31	100.00	54	100.00
จำนวนบุตร						
ไม่มีบุตร	15	65.22	26	83.87	41	75.93
น้อย (1 - 2 คน)	4	17.39	2	6.45	6	11.11
มาก (>2 คน ขึ้นไป)	4	17.39	3	9.68	7	12.96
รวม	23	100.00	31	100.00	54	100.00
ครอบครัวเคยว่ากล่าวตักเตือนเมื่อกระทำผิด						
ไม่เคยกระทำผิด	5	21.73	6	19.35	11	20.37
เคยกระทำผิดแต่ครอบครัว	2	8.70	3	9.68	5	9.26
ไม่เคยม่ากล่าวตักเตือน						
เคยกระทำผิดและครอบครัว	16	69.57	22	70.97	38	70.37
เคยม่ากล่าวตักเตือน						
รวม	23	100.00	31	100.00	54	100.00

ตาราง 4 (ต่อ)

สภาพครอบครัว	อาหารการกินพื้นฐาน เกี่ยวกับบุคคล		อาหารการกินพื้นฐาน เกี่ยวกับทรัพย์สิน		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ครอบครัว/ญาติ เคยถูกลงโทษเมื่อกระทำผิด						
ไม่เคยมีญาติกระทำผิด	14	60.87	19	61.29	33	61.11
มีและถูกลงโทษ	3	13.04	2	6.45	5	9.26
มีและไม่ถูกลงโทษ	6	26.09	10	32.26	16	29.63
รวม	23	100.00	31	100.00	54	100.00
ภูมิลำเนาครอบครัว						
พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	16	69.57	17	54.84	33	61.11
พ่อแม่หย่าร้างกัน	7	30.43	14	45.16	21	38.89
รวม	23	100.00	31	100.00	54	100.00
สมาชิกในครอบครัวติดเหล้ายาเสพติด						
ไม่มี	21	91.30	28	90.32	49	90.74
มี	2	8.70	3	9.68	5	9.26
รวม	23	100.00	31	100.00	54	100.00

จากตาราง 4 เกี่ยวกับสภาพครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นโสด คิดเป็นร้อยละ 74.07 แยกเป็นผู้ที่ประกอบอาหารการกินพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลและเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 56.52 และร้อยละ 87.10 ตามลำดับ ส่วนจำนวนบุตร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีบุตร คิดเป็นร้อยละ 75.93 แยกเป็นผู้ที่ประกอบอาหารการกินพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลและเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 65.22 และร้อยละ 83.87 ตามลำดับ รองลงมาเป็นผู้ที่มีบุตรแล้วมากกว่า 2 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12.96 แยกเป็นผู้ประกอบอาหารการกินพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลและเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 17.39 และร้อยละ 9.68 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เป็นโสดและผู้ที่ไม่มีบุตร ไม่มีเหตุปัจจัยหยุดยั้งในการกระทำผิด กล่าวคือ ไม่ต้องคำนึงถึงว่า หากตนกระทำผิดและถูกลงโทษแล้ว จะมีผู้ใดมาดูแลภรรยาและบุตรของตนเอง

สำหรับการยอมรับว่ากล่าวตักเตือนของครอบครัว เมื่อกระทำผิดนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เคยกระทำผิดและครอบครัวเคยยอมรับว่ากล่าวตักเตือน คิดเป็นร้อยละ 70.37 แยกเป็นผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลและเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 69.57 และร้อยละ 70.97 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างขาดความรู้ใคร่ ความเมตตา และเติบโตมาจากครอบครัวที่ไม่มีระเบียบวินัย จึงขาดความเคารพ เชื่อฟัง บิดามารดา หรือสมาชิกในครอบครัว การยอมรับว่ากล่าวของครอบครัวเมื่อกระทำผิด จึงไม่มีผลในการหยุดยั้งการกระทำผิดครั้งต่อไป

ส่วนการที่ครอบครัว/ญาติ เคยถูกลงโทษเมื่อมีการกระทำผิดนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยมีญาติกระทำผิด คิดเป็นร้อยละ 61.11 แยกเป็นผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล และเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 60.87 และร้อยละ 61.29 ตามลำดับ รองลงมา คือ เคยมีญาติกระทำผิดและไม่ถูกลงโทษ คิดเป็นร้อยละ 29.63 แยกเป็นผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลและเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 26.09 และร้อยละ 32.26 ตามลำดับ ในด้านภูมิหลังสภาพครอบครัวนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ พ่อแม่อยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 61.11 แยกเป็นผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล และเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 69.57 และร้อยละ 54.84 ตามลำดับ สำหรับการติดเหล้า ยาเสพติด ของสมาชิกในครอบครัวนั้น ครอบครัวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีสมาชิกในครอบครัวติดเหล้า ยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 90.74 แยกเป็นผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลและเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 91.30 และร้อยละ 90.32 ตามลำดับ การที่ครอบครัวกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานส่วนใหญ่ไม่เคยมีครอบครัวญาติกระทำผิด พ่อแม่อยู่ด้วยกัน และสมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่ไม่ติดเหล้า ยาเสพติด ได้ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานนั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะถึงแม้ว่าไม่เคยมีครอบครัว ญาติกระทำผิด บิดา มารดาจะอยู่ด้วยกัน และสมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่ไม่ติดเหล้า ยาเสพติด แต่สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เนื่องจากต้องดิ้นรนเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว ทำให้ครอบครัวขาดความรัก ขาดความอบอุ่น ขาดความสนใจซึ่งกันและกัน กลุ่มตัวอย่างจึงได้รับอิทธิพลหรือการชักจูงในการประกอบอาชญากรรมมาจากกลุ่มเพื่อน หรือสิ่งแวดล้อมอื่น

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของประสบการณ์ในวัยเรียน
จำแนกตามอายุการรวมพื้นฐาน

ประสบการณ์ในวัยเรียน	อายุการรวมพื้นฐาน เกี่ยวข้องกับบุคคล		อายุการรวมพื้นฐาน เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
การชอบไปโรงเรียนในวัยเรียน						
ชอบ	12	52.17	12	38.71	24	44.45
ไม่ชอบ	11	47.83	18	58.06	29	53.70
ไม่ตอบ	0	0.00	1	3.23	1	1.85
รวม	23	100.00	31	100.00	54	100.00
ครูให้ความสนใจ						
มาก	5	21.74	4	12.90	9	16.67
ปานกลาง	13	56.52	20	64.52	33	61.11
น้อย	4	17.39	5	16.13	9	16.67
ไม่ตอบ	1	4.35	2	6.45	3	5.55
รวม	23	100.00	31	100.00	54	100.00
การขาดเรียน						
บ่อย	8	34.78	18	58.07	26	48.15
ไม่บ่อย	14	60.87	11	35.48	25	46.30
ไม่ตอบ	1	4.35	2	6.45	3	5.55
รวม	23	100.00	31	100.00	54	100.00
จำนวนเพื่อนในวัยเรียน						
มาก	12	52.17	14	45.16	26	48.15
น้อย	10	43.48	16	51.61	26	48.15
ไม่ตอบ	1	4.35	1	3.23	2	3.70
รวม	23	100.00	31	100.00	54	100.00

จากตาราง 5 ในด้านประสบการณ์ในวัยเรียน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ชอบไปโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 53.70 แยกเป็นผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลและเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 47.83 และร้อยละ 50.06 ตามลำดับ สำหรับการให้ความเอาใจใส่ของครูนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.11 ครูให้ความสนใจปานกลาง แยกเป็นผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลและเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 56.52 และร้อยละ 64.52 ตามลำดับ และในด้านการขาดเรียนนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ขาดเรียนบ่อย คิดเป็นร้อยละ 48.15 แยกเป็นผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลและเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 34.78 และร้อยละ 58.07 ตามลำดับ ส่วนจำนวนเพื่อนนั้นกลุ่มตัวอย่างผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลส่วนใหญ่ตอบว่ามีเพื่อนมาก คิดเป็นร้อยละ 45.16 ในขณะที่กลุ่มผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สินส่วนใหญ่ตอบว่ามีเพื่อนน้อย คิดเป็นร้อยละ 51.61 การที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ชอบไปโรงเรียน ครูให้ความสนใจปานกลาง ขาดเรียนบ่อย มีเพื่อนมาก ประกอบอาชญากรรมพื้นฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกในทางลบต่อโรงเรียน ขาดความรู้สึกศรัทธาครูและโรงเรียน เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกดังกล่าวต่อโรงเรียนแล้ว โรงเรียนจึงไม่อาจเป็นพลังที่จะชักนำกลุ่มตัวอย่างไปสู่การดำเนินชีวิตที่ดีได้ ในขณะที่เดียวกันกลุ่มตัวอย่างหันไปคบเพื่อนหรือกระทำตามสื่อหรือสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ซึ่งชักนำไปสู่การประกอบอาชญากรรม

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของการรับรบกวนจากเจ้าหน้าที่ของรัฐในด้านการออกตรวจท้องที่ จำแนกตามอาชญากรรมพื้นฐานและผู้เกี่ยวข้อง

การรบกวนจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ	อาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล		อาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สิน		ผู้เกี่ยวข้อง		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
การออกตรวจท้องที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ								
ไม่เคยเลย	0	0.00	0	0.00	8	7.41	8	4.94
นานๆ ครั้ง	10	43.48	15	48.39	65	60.19	90	55.56
บ่อยๆ	13	56.52	16	51.61	35	32.40	64	39.50
รวม	23	100.00	31	100.00	108	100.00	162	100.00

ตาราง 6 (ต่อ)

การรับรู้บทบาท เจ้าหน้าที่ของรัฐ	อาชญากรรมพื้นฐาน เกี่ยวกับบุคคล		อาชญากรรมพื้นฐาน เกี่ยวกับทรัพย์สิน		ผู้เกี่ยวข้อง		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ความรู้สึกปลอดภัยเมื่ออยู่ในบ้าน								
น้อย	2	8.70	0	0.00	6	5.56	8	4.94
ปานกลาง	6	26.09	22	70.96	37	34.25	65	40.12
มาก	15	65.21	9	29.04	65	60.19	89	54.94
รวม	23	100.00	31	100.00	108	100.00	162	100.00
ความรู้สึกปลอดภัยเมื่อออกจากบ้าน								
ในเวลากลางวัน								
น้อย	3	13.04	0	0.00	21	19.44	24	14.82
ปานกลาง	12	52.17	23	74.20	67	62.04	102	62.96
มาก	8	34.79	8	25.80	20	18.52	36	22.22
รวม	23	100.00	31	100.00	108	100.00	162	100.00
ความรู้สึกปลอดภัยเมื่อออกจากบ้าน								
ในเวลากลางคืน								
น้อย	7	30.44	4	12.90	60	55.56	71	43.83
ปานกลาง	11	47.82	27	87.10	33	30.56	71	43.83
มาก	5	21.74	0	0.00	15	13.88	20	12.34
รวม	23	100.00	31	100.00	108	100.00	162	100.00
ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน								
ภายในบ้าน เมื่อออกจากบ้าน								
น้อย	1	4.35	1	3.22	25	23.15	27	16.67
ปานกลาง	18	78.26	29	93.56	73	67.59	120	74.07
มาก	4	17.39	1	3.22	10	9.26	15	9.26
รวม	23	100.00	31	100.00	108	100.00	162	100.00

จากตาราง 6 การรับรู้บทบาทเจ้าหน้าที่ของรัฐในด้านกาตรวจออกตรวจห้องที่นั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ตอบว่า เจ้าหน้าที่ที่ตำรวจออกตรวจห้องที่นานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 55.56 เมื่อแยกพิจารณาแต่ละกลุ่มตัวอย่างพบว่า ผู้ที่ประกอบอาชญากรรมทั้งเกี่ยวกับบุคคลและเกี่ยวกับทรัพย์สิน ส่วนใหญ่เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจออกตรวจห้องที่บ่อยๆ คิดเป็นร้อยละ 56.52 และร้อยละ 51.61 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่เห็นว่า นานๆ ครั้ง ร้อยละ 60.19 และเมื่อถามถึงระดับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเมื่ออยู่ในบ้านพบว่า เมื่ออยู่ในบ้านกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความรู้สึกปลอดภัยมาก คิดเป็นร้อยละ 54.94 เมื่อแยกพิจารณาแต่ละกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สิน และเกี่ยวกับบุคคล เห็นว่า มีความรู้สึกปลอดภัยปานกลาง และปลอดภัยมากร้อยละ 70.96 และร้อยละ 65.21 ตามลำดับ ผู้เกี่ยวข้องเห็นว่ามีความรู้สึกปลอดภัยมาก คิดเป็นร้อยละ 60.19 ในด้านความรู้สึกปลอดภัยเมื่อออกจากบ้านในเวลากลางวันนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่า มีความปลอดภัยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 62.96 เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละกลุ่มตัวอย่างพบว่า ทั้งผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล เกี่ยวกับทรัพย์สิน และผู้ที่เกี่ยวข้องเห็นว่ามีความปลอดภัยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 52.17 ร้อยละ 74.20 และร้อยละ 62.04 ตามลำดับ ในด้านความรู้สึกปลอดภัยเมื่อออกจากบ้านในเวลากลางคืนนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่า มีความปลอดภัยน้อยและปลอดภัยปานกลาง ในจำนวนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 43.83 เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทั้งผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลและเกี่ยวกับทรัพย์สิน ส่วนใหญ่เห็นว่ามีความปลอดภัยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 47.82 และร้อยละ 87.10 ตามลำดับ ส่วนผู้เกี่ยวข้องส่วนใหญ่เห็นว่ามีความปลอดภัยน้อย คิดเป็นร้อยละ 55.56 สำหรับความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินภายในบ้านเมื่อออกจากบ้านกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้สึกปลอดภัยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 74.07 เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละกลุ่มตัวอย่างพบว่า ทั้งผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล เกี่ยวกับทรัพย์สิน และผู้เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่มีความรู้สึกปลอดภัยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 78.26 ร้อยละ 93.56 และร้อยละ 87.59 ตามลำดับ

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของการรับรู้บทบาทเจ้าหน้าที่ของรัฐในด้านการว่ากล่าวตักเตือน ผู้สงสัยว่าจะกระทำผิด การให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำแก่ประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม การเข้าระงับกรณีพิพาท และการสืบสวน จำแนกตามอาชญากรรมพื้นฐาน และผู้เกี่ยวข้อง

การรับรู้บทบาท เจ้าหน้าที่ของรัฐ	อาชญากรรมพื้นฐาน เกี่ยวกับบุคคล		อาชญากรรมพื้นฐาน เกี่ยวกับทรัพย์สิน		ผู้เกี่ยวข้อง		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
การว่ากล่าวตักเตือนผู้สงสัยว่า								
จะกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ								
ไม่เคยเลย	2	8.70	2	6.45	52	48.15	56	34.57
นานๆ ครั้ง	12	52.17	18	58.07	41	37.96	71	43.83
บ่อยๆ	9	39.13	11	35.48	15	13.89	35	21.60
รวม	23	100.00	31	100.00	108	100.00	162	100.00
การว่ากล่าวตักเตือนผู้สงสัยว่า								
จะกระทำผิดของกำนันผู้ใหญ่บ้าน								
ไม่เคยเลย	1	4.35	1	3.22	25	23.15	27	16.67
นานๆ ครั้ง	15	65.21	15	48.39	51	47.22	81	50.00
บ่อยๆ	7	30.44	15	48.39	32	29.63	54	33.33
รวม	23	100.00	31	100.00	108	100.00	162	100.00
เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ								
แก่ประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม								
ไม่เคยเลย	3	13.04	2	6.45	48	44.44	53	32.72
นานๆ ครั้ง	11	47.83	17	54.85	56	51.85	84	51.85
บ่อยๆ	9	39.13	12	38.70	4	3.71	25	15.43
รวม	23	100.00	31	100.00	108	100.00	162	100.00
กำนัน ผู้ใหญ่บ้านให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำ								
แก่ประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม								
ไม่เคยเลย	3	13.04	0	0.00	52	48.15	55	33.95
นานๆ ครั้ง	15	65.21	11	35.48	41	37.96	67	41.36
บ่อยๆ	5	21.74	20	64.52	15	13.89	40	24.69
รวม	23	100.00	31	100.00	108	100.00	162	100.00

ตาราง 7 (ต่อ)

การรับรู้บทบาท เจ้าหน้าที่ของรัฐ	อาชญากรรมพื้นฐาน เกี่ยวกับบุคคล		อาชญากรรมพื้นฐาน เกี่ยวกับทรัพย์สิน		ผู้เกี่ยวข้อง		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เจ้าหน้าที่ตำรวจ เข้าระงับกรณีพิพาทที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน								
ไม่เคยเลย	5	21.74	5	16.13	51	47.22	61	37.65
นานๆ ครั้ง	14	60.87	14	45.16	49	45.37	77	47.53
บ่อยๆ	4	17.39	12	38.71	8	7.41	24	14.82
รวม	23	100.00	31	100.00	108	100.00	162	100.00
กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เข้าระงับกรณีพิพาทที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน								
ไม่เคยเลย	2	8.70	1	3.22	26	24.07	29	17.90
นานๆ ครั้ง	14	60.87	8	25.81	52	48.15	74	45.68
บ่อยๆ	7	30.44	22	70.97	30	27.78	59	36.42
รวม	23	100.00	31	100.00	108	100.00	162	100.00
การออกสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หลังเกิดเหตุมีการกระทำผิดเกิดขึ้น								
ไม่เคยเลย	2	8.70	0	0.00	21	19.44	25	14.20
นานๆ ครั้ง	7	30.43	16	51.61	51	47.22	74	45.68
บ่อยๆ	14	60.87	15	48.39	36	35.33	65	40.12
รวม	23	100.00	31	100.00	108	100.00	162	100.00

จากตาราง 7 การรับรู้บทบาทเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับการว่ากล่าวตักเตือน ผู้สงสัยว่าจะกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ตำรวจและกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ว่ากล่าวตักเตือน ผู้สงสัยว่าจะกระทำความผิดนานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.83 เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทั้งกลุ่มผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลและเกี่ยวกับทรัพย์สิน ส่วนใหญ่เห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ว่ากล่าวตักเตือน ผู้สงสัยว่าจะกระทำความผิดนานๆ ครั้ง ร้อยละ 52.17 และร้อยละ 58.07 ตามลำดับ ส่วนผู้เกี่ยวข้องเห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เคยออกว่ากล่าวตักเตือนผู้สงสัยว่าจะกระทำความผิด

ร้อยละ 48.15 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ออกว่ากล่าวตักเตือน ผู้สงสัยว่าจะกระทำความผิดนานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00 เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพการเกษตรพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล และผู้เกี่ยวข้อง เห็นว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ออกว่ากล่าวตักเตือนผู้สงสัยว่าจะกระทำความผิด นานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 65.21 และร้อยละ 47.22 ตามลำดับ โดยในส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตรพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สิน จำนวนผู้เห็นว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ออกว่ากล่าวตักเตือนผู้สงสัยว่าจะกระทำความผิดนานๆ ครั้ง และบ่อยๆ มีจำนวนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 48.39

ในด้านการรับรู้บทบาทเจ้าหน้าที่ของรัฐ เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำแก่ประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจและกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม นานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 51.85 เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทั้งผู้ที่ประกอบอาชีพการเกษตรพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล เกี่ยวกับทรัพย์สิน และผู้เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่เห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม นานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47.83 ร้อยละ 54.85 และร้อยละ 51.85 ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ออกให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำแก่ประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม นานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.36 เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มผู้ประกอบอาชีพการเกษตรพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลและเกี่ยวกับทรัพย์สิน ส่วนใหญ่เห็นว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ออกให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำแก่ประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม นานๆ ครั้ง และบ่อยๆ ร้อยละ 65.21 และร้อยละ 64.52 ตามลำดับ ในขณะที่ผู้เกี่ยวข้อง เห็นว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่เคยออก ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำแก่ประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 48.15

ส่วนการเข้าระงับกรณีพิพาทที่เกิดขึ้นในหมู่บ้านของเจ้าหน้าที่ตำรวจและกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าระงับกรณีพิพาทที่เกิดขึ้น ในหมู่บ้าน นานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47.53 เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพการเกษตรพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลและเกี่ยวกับทรัพย์สิน ส่วนใหญ่เห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้าระงับกรณีพิพาทที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน นานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 60.87 และร้อยละ 45.16 ตามลำดับ ส่วนผู้เกี่ยวข้อง เห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เคยเข้าระงับกรณี พิพาทที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 47.22 และเห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าระงับกรณี พิพาทที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน นานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 45.37 ซึ่งเป็นจำนวนที่ไม่แตกต่างกัน

กันมากนัก ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เข่าระงับกรณีพิพาทที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน นานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 45.68 เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลและเกี่ยวกับทรัพย์สิน เห็นว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เข่าระงับกรณีพิพาทที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน นานๆ ครั้ง และบ่อยๆ คิดเป็นร้อยละ 60.87 และร้อยละ 70.97 ตามลำดับ ส่วนผู้เกี่ยวข้องเห็นว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เข่าระงับกรณีพิพาทที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน นานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 48.15

สำหรับการออกสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดหลังเกิดเหตุของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจออกสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดหลังเกิดเหตุ นานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 45.68 เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มผู้ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลและเกี่ยวกับทรัพย์สิน เห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจออกสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดหลังเกิดเหตุ บ่อยๆ และนานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 60.87 และร้อยละ 51.61 ตามลำดับ ส่วนผู้เกี่ยวข้อง เห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจออกสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิด นานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47.22

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของการรับรู้บทบาทเจ้าหน้าที่ของรัฐในด้านการจับกุมผู้กระทำความผิด และการร่วมมือกับประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม จำแนกตามอาชญากรรมพื้นฐาน และผู้เกี่ยวข้อง

การรับรู้บทบาท เจ้าหน้าที่ของรัฐ	อาชญากรรมพื้นฐาน เกี่ยวกับบุคคล		อาชญากรรมพื้นฐาน เกี่ยวกับทรัพย์สิน		ผู้เกี่ยวข้อง		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ

ถ้ามีการกระทำความผิดเกิดขึ้น ผู้กระทำความผิดจะต้องถูก

เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัว

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0	0.00	0	0.00	1	0.93	1	0.62
ไม่เห็นด้วย	0	0.00	0	0.00	4	3.70	4	2.47
ไม่แน่ใจ	7	30.44	4	12.90	47	43.52	58	35.80
เห็นด้วย	13	56.52	23	74.20	35	32.41	71	43.83
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3	13.04	4	12.90	21	19.44	28	17.28
รวม	23	100.00	31	100.00	108	100.00	162	100.00

ตาราง 8 (ต่อ)

การรับรู้บทบาท เจ้าหน้าที่ของรัฐ	อาชญากรรมพื้นฐาน เกี่ยวกับบุคคล		อาชญากรรมพื้นฐาน เกี่ยวกับทรัพย์สิน		ผู้เกี่ยวข้อง		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถจับกุมผู้กระทำผิดได้เป็นส่วนใหญ่								
โดยเฉพาะในท้องที่อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี								
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0	0.00	0	0.00	1	0.93	1	0.62
ไม่เห็นด้วย	0	0.00	0	0.00	9	8.33	9	5.56
ไม่แน่ใจ	9	39.13	10	32.26	47	43.52	66	40.74
เห็นด้วย	14	60.87	19	61.29	32	29.63	65	40.12
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0	0.00	2	6.45	19	61.29	21	12.96
รวม	23	100.00	31	100.00	108	100.00	162	100.00
ความร่วมมือของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กับชุมชน								
ในการป้องกันอาชญากรรม								
ไม่ให้ความร่วมมือ	3	13.04	4	12.90	22	20.37	29	17.90
ให้ความร่วมมือ	20	86.96	27	87.10	86	79.63	133	82.10
รวม	23	100.00	31	100.00	108	100.00	162	100.00

จากตาราง 8 การรับรู้บทบาทเจ้าหน้าที่ของรัฐ เกี่ยวกับการจับกุมผู้กระทำผิด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยว่า เมื่อมีการกระทำผิดเกิดขึ้น ผู้กระทำผิดจะต้องถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวได้ คิดเป็นร้อยละ 43.83 เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลและเกี่ยวกับทรัพย์สินส่วนใหญ่ เห็นด้วยร้อยละ 56.52 และร้อยละ 74.20 ตามลำดับ ส่วนผู้เกี่ยวข้องไม่แน่ใจร้อยละ 43.52 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่า เมื่อมีการกระทำผิดเกิดขึ้นในอำเภอหนองจิก เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถจับกุมผู้กระทำผิดได้ คิดเป็นร้อยละ 40.74 รองลงมา คือ เห็นด้วย ร้อยละ 40.12 ซึ่งมีจำนวนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก เมื่อพิจารณาในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลและเกี่ยวกับทรัพย์สินส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ 60.87 และร้อยละ 61.29 ส่วนผู้เกี่ยวข้องไม่แน่ใจ

ร้อยละ 43.52

ในด้านความร่วมมือของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านกับชุมชน ในการป้องกันอาชญากรรม นั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ให้ความร่วมมือ คิดเป็นร้อยละ 82.10 เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละกลุ่ม พบว่า ทั้งผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล เกี่ยวกับทรัพย์สิน และผู้เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่เห็นว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ให้ความร่วมมือ คิดเป็น ร้อยละ 86.96 ร้อยละ 87.10 และร้อยละ 79.63 ตามลำดับ

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของการรับรู้บทบาทเจ้าหน้าที่ของรัฐในด้านการสร้างความเชื่อมั่น ในกระบวนการยุติธรรมให้กับประชาชน จำแนกตามอาชญากรรมพื้นฐาน และผู้เกี่ยวข้อง

การรับรู้บทบาท เจ้าหน้าที่ของรัฐ	อาชญากรรมพื้นฐาน เกี่ยวกับบุคคล		อาชญากรรมพื้นฐาน เกี่ยวกับทรัพย์สิน		ผู้เกี่ยวข้อง		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เมื่อเกิดคดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย								
แล้วผู้กระทำความผิดมักได้รับโทษตามกฎหมาย								
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0	0.00	0	0.00	2	1.86	2	1.23
ไม่เห็นด้วย	0	0.00	0	0.00	1	0.93	1	0.62
ไม่แน่ใจ	1	4.35	1	3.23	17	15.73	19	11.73
เห็นด้วย	18	78.26	24	77.42	60	55.56	102	62.96
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4	17.39	6	19.35	28	25.92	38	23.46
รวม	23	100.00	31	100.00	108	100.00	162	100.00
เมื่อเกิดคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินแล้ว								
ผู้กระทำความผิดมักได้รับโทษตามกฎหมาย								
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ไม่เห็นด้วย	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ไม่แน่ใจ	3	13.04	2	6.45	16	14.82	21	12.96
เห็นด้วย	16	69.57	21	67.74	53	49.07	90	55.56
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4	17.39	8	25.81	39	36.11	51	31.48
รวม	23	100.00	31	100.00	108	100.00	162	100.00

ตาราง 9 (ต่อ)

การรับรู้บทบาท เจ้าหน้าที่ของรัฐ	อาชญากรรมพื้นฐาน เกี่ยวกับบุคคล		อาชญากรรมพื้นฐาน เกี่ยวกับทรัพย์สิน		ผู้เกี่ยวข้อง		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ส่วนใหญ่ผู้กระทำความผิดเมื่อถูกจับกุม								
ได้มักถูกลงโทษจำคุกเพียงไม่กี่ปี								
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0	0.00	0	0.00	7	6.48	7	4.33
ไม่เห็นด้วย	1	4.35	10	32.26	10	9.26	21	12.96
ไม่แน่ใจ	10	43.48	13	41.94	37	34.26	60	37.03
เห็นด้วย	9	39.13	5	16.12	32	29.63	46	28.40
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3	13.04	3	9.68	22	20.37	28	17.28
รวม	23	100.00	31	100.00	108	100.00	162	100.00
เจ้าหน้าที่ตำรวจให้บริการแก่ประชาชน								
โดยเท่าเทียมกันในด้านความยุติธรรม								
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0	0.00	1	3.23	2	1.85	3	1.85
ไม่เห็นด้วย	0	0.00	0	0.00	3	2.78	3	1.85
ไม่แน่ใจ	10	43.48	4	12.90	26	24.07	40	24.69
เห็นด้วย	10	43.48	19	61.29	49	45.37	78	48.15
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3	13.04	7	22.58	28	25.93	38	23.46
รวม	23	100.00	31	100.00	108	100.00	162	100.00
เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติตามหน้าที่และ								
มีความรับผิดชอบ								
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ไม่เห็นด้วย	0	0.00	0	0.00	5	4.63	5	3.09
ไม่แน่ใจ	7	30.44	7	22.59	39	36.11	53	32.72
เห็นด้วย	13	56.52	18	58.06	38	35.19	69	42.59
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3	13.04	6	19.35	26	24.07	35	21.60
รวม	23	100.00	31	100.00	108	100.00	162	100.00

ตาราง 9 (ต่อ)

การรับรู้บทบาท เจ้าหน้าที่ของรัฐ	อาชญากรรมพื้นฐาน เกี่ยวกับบุคคล		อาชญากรรมพื้นฐาน เกี่ยวกับทรัพย์สิน		ผู้เกี่ยวข้อง		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เจ้าหน้าที่ตำรวจมักชอบหาเหตุผลประโยชน์								
ฉันมีขอบใจตนเอง								
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	4.35	2	6.45	17	15.74	20	12.35
ไม่เห็นด้วย	7	30.43	10	32.26	23	21.29	40	24.69
ไม่แน่ใจ	10	43.48	13	41.94	44	40.74	67	41.36
เห็นด้วย	5	21.74	6	19.35	18	16.67	29	17.90
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0	0.00	0	0.00	6	5.56	6	3.70
รวม	23	100.00	31	100.00	108	100.00	162	100.00

จากตาราง 9 การรับรู้บทบาทเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับการสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมให้กับประชาชนนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า เมื่อเกิดคดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินแล้ว ผู้กระทำผิดมักได้รับโทษตามกฎหมาย คิดเป็นร้อยละ 62.96 และร้อยละ 55.26 ตามลำดับ เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานทั้งเกี่ยวกับบุคคล เกี่ยวกับทรัพย์สิน และผู้เกี่ยวข้องส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า เมื่อเกิดคดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย แล้ว ผู้กระทำผิดมักได้รับโทษตามกฎหมาย คิดเป็นร้อยละ 78.26 ร้อยละ 77.42 และร้อยละ 55.56 ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล เกี่ยวกับทรัพย์สิน และผู้เกี่ยวข้องเห็นด้วยว่า เมื่อเกิดคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินแล้ว ผู้กระทำผิดมักได้รับโทษตามกฎหมาย คิดเป็นร้อยละ 69.57 ร้อยละ 67.24 ร้อยละ 49.07 แต่เมื่อถูกจับกุมแล้ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเมื่อถูกจับกุมตัวได้มักติดคุกเพียงไม่กี่ปี คิดเป็นร้อยละ 37.03 เมื่อแยกพิจารณาแต่ละกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล เกี่ยวกับทรัพย์สิน และผู้เกี่ยวข้อง ไม่แน่ใจ ร้อยละ 43.38 ร้อยละ 41.94 และร้อยละ 34.26 ตามลำดับ

ในด้านการให้บริการแก่ประชาชนในด้านความยุติธรรมนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วยว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจให้บริการแก่ประชาชนในด้านความยุติธรรมโดยเท่าเทียมกัน คิดเป็นร้อยละ 48.15 เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ผู้ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล เกี่ยวกับทรัพย์สิน และผู้เกี่ยวข้อง เห็นด้วย ร้อยละ 43.38 ร้อยละ 61.29 และร้อยละ 45.37 ตามลำดับ ขณะที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วยว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจให้บริการแก่ประชาชนโดยเท่าเทียมกันในด้านความยุติธรรม และมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 48.15 และร้อยละ 42.59 ตามลำดับ เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล เกี่ยวกับทรัพย์สิน และผู้เกี่ยวข้อง เห็นด้วยว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจให้บริการแก่ประชาชนโดยเท่าเทียมกันในด้านความยุติธรรม คิดเป็นร้อยละ 43.38 ร้อยละ 61.29 และร้อยละ 45.37 ตามลำดับ และกลุ่มตัวอย่างผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล เกี่ยวกับทรัพย์สิน เห็นด้วยว่าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามหน้าที่ และมีความรับผิดชอบ คิดเป็น ร้อยละ 56.52 และร้อยละ 58.06 ตามลำดับ ส่วนผู้เกี่ยวข้อง ไม่แน่ใจและเห็นด้วย ร้อยละ 36.11 และร้อยละ 35.19 ตามลำดับ ซึ่งเป็นจำนวนที่ไม่แตกต่างกับมากนัก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่แน่ใจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมักชอบหาผลประโยชน์อันมิชอบใส่ตนเอง คิดเป็น ร้อยละ 41.36 เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล เกี่ยวกับทรัพย์สิน และผู้เกี่ยวข้อง ไม่แน่ใจ ร้อยละ 43.48 ร้อยละ 41.94 และร้อยละ 40.74 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 แบบแผนการเกิดอาชญากรรมพื้นฐาน

ผู้วิจัยตรวจสอบสถิติคดีอาญาจากสมุดคดีอาญาทั่วไป ของสถานีตำรวจภูธร อำเภอหนองจิก เพื่อศึกษาแบบแผนอาชญากรรมพื้นฐานที่เกิดขึ้นเป็นรายคดี พบว่า กลุ่มตัวอย่างอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล จำนวน 23 คน ได้กระทำความผิดอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล จำนวน 20 คดี และกลุ่มตัวอย่างอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สิน จำนวน 31 คน ได้กระทำความผิดอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สิน จำนวน 17 คดี ผู้วิจัยนำ สถิติคดีที่เกิดขึ้นมาศึกษาแบบแผนการเกิดอาชญากรรมพื้นฐาน ปรากฏผลตามตาราง 10

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของแบบแผนอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลและ
อาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สิน

แบบแผน	อาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล		อาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สิน		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ผู้เสียหาย						
ชาย	17	85.00	13	76.47	30	81.08
หญิง	3	15.00	4	23.53	7	18.92
รวม	20	100.00	17	100.00	37	100.00
ผู้ต้องโทษหรือเคยต้องโทษ เด็กหรือเยาวชน						
ที่ศาลมีคำพิพากษาว่ามีความผิดแต่ไม่ต้องเข้ารับโทษ						
ชาย	23	100.00	31	100.00	54	100.00
หญิง	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	23	100.00	31	100.00	54	100.00
เวลาเกิดเหตุ						
00.01 น. - 06.00 น.	2	10.00	5	29.41	7	18.92
06.01 น. - 12.00 น.	4	20.00	2	11.76	6	16.21
12.01 น. - 18.00 น.	5	25.00	8	47.07	13	35.14
18.01 น. - 24.00 น.	9	45.00	2	11.76	11	29.73
รวม	20	100.00	17	100.00	37	100.00
สถานที่เกิดเหตุ						
เคหสถาน	8	40.00	8	47.07	16	43.24
ที่สาธารณะ	8	40.00	2	11.76	10	27.03
ร้านค้า	2	10.00	1	5.88	3	8.11
ตลาด	1	5.00	0	0.00	1	2.70
ที่กร้างว่างเปล่า	1	5.00	4	23.53	5	13.51
ป้อเลี้ยงกุ้ง	0	0.00	2	11.76	2	5.41
รวม	20	100.00	17	100.00	37	100.00

ตาราง 10 (ต่อ)

แบบแผน	อาชญากรรมพื้นฐาน เกี่ยวกับบุคคล		อาชญากรรมพื้นฐาน เกี่ยวกับทรัพย์สิน		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
วิธีการกระทำผิด						
ใช้อาวุธ	6	30.00	2	11.75	8	21.62
ใช้กำลังกาย	14	70.00	0	0.00	14	37.84
ช่วยโอกาสขณะที่ผู้เสียหาย						
ไม่อยู่บ้านจัดแจง						
สิ่งกีดกั้นเข้าไปลักทรัพย์	0	0.00	9	52.94	9	24.32
ช่วยโอกาสขณะที่						
ผู้เสียหายเผลอ	0	0.00	1	5.88	1	2.70
ช่วยโอกาสขณะที่						
ผู้เสียหายนอนหลับ	0	0.00	3	17.68	3	8.11
ช่วยโอกาสขณะที่ไม่มีผู้ใด						
อยู่ในที่เกิดเหตุ	0	0.00	2	11.75	2	5.41
รวม	20	100.00	17	100.00	37	100.00
อาวุธที่ใช้						
ปืน	0	0.00	25	100.00	2	25.00
มีด	2	33.33	0	0.00	2	25.00
ก้อน	1	1.66	0	0.00	1	12.50
ท่อนไม้	3	49.10	0	0.00	3	37.50
รวม	6	100.00	2	100.00	8	100.00
สาเหตุ						
ทะเลาะวิวาท	14	70.00	0	0.00	14	70.00
ชู้สาว	4	20.00	0	0.00	4	20.00
แก้แค้น	1	5.00	0	0.00	1	5.00
เมาสุรา	1	5.00	0	0.00	1	5.00
รวม	20	100.00	0	100.00	20	100.00

จากตาราง 10 แบบแผนการเกิดอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลและเกี่ยวกับทรัพย์สิน พบว่า ผู้เสียหายส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 85.00 และร้อยละ 76.47 ตามลำดับ ในขณะที่ผู้ต้องโทษหรือเคยต้องโทษ เด็กหรือเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาว่ามีความผิดแต่ไม่ได้รับโทษ เป็นเพศชายทั้งหมด ส่วนเวลาเกิดเหตุในอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล ส่วนใหญ่จะเกิดเวลา 18.01 - 24.00 น. คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมาเกิดเวลา 12.01 - 18.00 น. คิดเป็นร้อยละ 25.00 ในขณะที่อาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สิน ส่วนใหญ่จะเกิดเวลา 12.01 - 18.00 น. คิดเป็นร้อยละ 47.07 รองลงมาเกิดเวลา 00.01 - 06.00 น. คิดเป็นร้อยละ 29.41 สำหรับด้านสถานที่เกิดเหตุในอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลจะเกิดทั้งในเคหสถานและที่สาธารณะ ในจำนวนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 40.00 ส่วนอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สิน ส่วนใหญ่จะเกิดในเคหสถาน คิดเป็นร้อยละ 47.07 รองลงมาเกิดในสถานที่รกร้างว่างเปล่า คิดเป็นร้อยละ 23.53

สำหรับวิธีการกระทำผิดในอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล ส่วนใหญ่มักจะใช้กำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 70.00 ที่เหลือเป็นการใช้อาวุธ ในขณะที่อาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สินส่วนใหญ่ใช้วิธีการขณะที่ผู้เสียหายไม่อยู่บ้านแล้วงัดและสิ่งกีดกั้นเข้าไปลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 52.94 รองลงมาเป็นการใช้อาวุธ และขวยโอกาสในขณะที่ไม่มีผู้ใดอยู่ในที่เกิดเหตุเป็นจำนวนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 11.75 ส่วนอาวุธที่ใช้ในอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลส่วนใหญ่ใช้ท่อนไม้ คิดเป็นร้อยละ 49.10 ในขณะที่อาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สิน ใช้อาวุธปืน คิดเป็นร้อยละ 100.00 สำหรับสาเหตุของการกระทำผิดในอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล ส่วนใหญ่เป็นเพราะการทะเลาะวิวาทและรู้สว่า คิดเป็นร้อยละ 70.00 และร้อยละ 20.00 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์และทดสอบสมมติฐาน
การทดสอบสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ปรากฏผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของประเภทการประกอบอาชญากรรมพื้นฐาน
ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามการศึกษา

อาชญากรรมพื้นฐาน	ระดับการศึกษา		รวม
	ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6	มัธยมศึกษาปีที่ 6 และสูงกว่า	
บุคคล	19 (40.43)	4 (57.14)	23 (42.59)
ทรัพย์สิน	28 (59.57)	3 (42.86)	31 (57.41)
รวม	47 (100.00)	7 (100.00)	54 (100.00)

ค่า $X^2 = 0.696$, d.f. = 1, $\alpha = 0.404$

จากตาราง 11 พบว่า ในกลุ่มผู้ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล จะมีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 และสูงกว่า ร้อยละ 57.14 ซึ่งมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 40.43 ในขณะที่ในกลุ่มผู้ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สินมีผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 59.57 ซึ่งมากกว่าผู้มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 และสูงกว่า ซึ่งมีจำนวน ร้อยละ 42.86

เมื่อทดสอบไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า การศึกษามีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชญากรรมพื้นฐาน

สมมติฐานที่ 2

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของประเภทการประกอบอาชีพอาชีวกรรรมพื้นฐาน
ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

อาชีวกรรรมพื้นฐาน	รายได้ของครอบครัว		รวม
	ต่ำ	ปานกลาง	
บุคคล	16 (38.09)	7 (58.33)	23 (42.59)
ทรัพย์สิน	26 (61.91)	5 (41.67)	31 (57.41)
รวม	42 (100.00)	12 (100.00)	54 (100.00)

ค่า $\chi^2 = 1.563$, d.f. = 1, $\alpha = 0.211$

จากตาราง 12 พบว่า ในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพอาชีวกรรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล มีครอบครัวผู้มีรายได้ปานกลาง ร้อยละ 58.33 ซึ่งมากกว่าครอบครัวผู้มีรายได้ต่ำ ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 38.09 ในขณะที่ในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพอาชีวกรรรมพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีครอบครัวผู้มีรายได้ต่ำ ร้อยละ 61.91 ซึ่งมากกว่าครอบครัวผู้มีรายได้ปานกลาง ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 41.67

เมื่อทดสอบไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า รายได้ของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพอาชีวกรรรมพื้นฐาน

สมมติฐานที่ 3

ตาราง 13 จำนวนและร้อยละของประเภทการประกอบอาชีพฐาน
ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามที่อยู่อาศัย

อาชวกรรรมพื้นฐาน	ที่อยู่อาศัย		รวม
	เขตชุมชน	เขตชนบท	
บุคคล	5 (31.25)	18 (47.37)	23 (42.59)
ทรัพย์สิน	11 (68.75)	20 (52.63)	31 (57.41)
รวม	16 (100.00)	31 (100.00)	54 (100.00)

ค่า $\chi^2 = 1.196$, d.f. = 1, $\alpha = 0.274$

จากตาราง 13 พบว่า ในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพฐานเกี่ยวกับบุคคล มีผู้ที่อยู่อาศัยในเขตชนบท ร้อยละ 47.37 ซึ่งมากกว่าผู้ที่อยู่อาศัยในเขตชุมชน ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 31.25 ในขณะที่ในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพฐานเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีผู้ที่อยู่อาศัยอยู่ในเขตชุมชนร้อยละ 68.75 ซึ่งมากกว่าผู้ที่อยู่อาศัยในเขตชนบท ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 52.63

เมื่อทดสอบไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพฐาน

สมมติฐานที่ 4

ตาราง 14 จำนวนและร้อยละของประเภทการประกอบอาชีพการรวมทั้งฐาน
ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามสถานภาพการสมรส

อาชีพการรวมทั้งฐาน	สถานภาพการสมรส		รวม
	โสด	สมรส	
บุคคล	13 (32.50)	10 (71.43)	23 (42.59)
ทรัพย์สิน	27 (67.50)	4 (28.57)	31 (57.41)
รวม	40 (100.00)	14 (100.00)	54 (100.00)

ค่า $X^2 = 6.427$, d.f. = 1 , $\alpha = 0.011$, C = .326

จากตาราง 14 พบว่า ในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพการรวมทั้งฐานเกี่ยวกับบุคคล มีผู้ที่สมรสแล้ว ร้อยละ 71.43 ซึ่งมากกว่าผู้ที่เป็นโสด ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 32.50 ในขณะที่ ในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพการรวมทั้งฐานเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีผู้ที่เป็นโสด ร้อยละ 67.50 ซึ่งมากกว่าผู้ที่สมรสแล้ว ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 28.57

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าความสัมพันธ์ (C) = .326 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า สถานภาพการสมรสมีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพการรวมทั้งฐาน

สมมติฐานที่ 5

ตาราง 15 จำนวนและร้อยละของประเภทการประกอบอาชญากรรมพื้นฐาน
ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามจำนวนบุตร

อาชญากรรมพื้นฐาน	จำนวนบุตร			รวม
	ไม่มีบุตร	น้อย	มาก	
บุคคล	15 (26.59)	4 (66.67)	4 (57.41)	23 (42.59)
ทรัพย์สิน	26 (63.41)	2 (33.33)	3 (42.86)	31 (57.41)
รวม	41 (100.00)	6 (100.00)	7 (100.00)	54 (100.00)

ค่า $X^2 = 2.633$, d.f. = 1, $\alpha = 0.268$

จากตาราง 15 พบว่า ในกลุ่มผู้ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล มีผู้ที่มีบุตรน้อย ร้อยละ 66.67 ซึ่งมากกว่าผู้ที่มีบุตรมากและผู้ที่ไม่มีบุตร ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 57.41 และ 36.59 ตามลำดับ ในกลุ่มผู้ที่ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สินมีผู้ที่ไม่มีบุตร ร้อยละ 63.41 ซึ่งมากกว่าผู้ที่มีบุตรมากและผู้ที่มีบุตรน้อย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 42.86 และ 33.33 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า จำนวนบุตรมีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชญากรรมพื้นฐาน

สมมติฐานที่ 6

ตาราง 16 จำนวนและร้อยละของประเภทการประกอบอาชีพการรวมพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามการที่ครอบครัวเคยว่ากล่าวตักเตือนเมื่อกระทำผิด

อาชีพการรวมพื้นฐาน	ครอบครัวเคยว่ากล่าวตักเตือนเมื่อกระทำผิด			รวม
	ไม่เคยกระทำผิด	เคยกระทำผิด แต่ครอบครัวไม่เคยว่ากล่าวตักเตือน	เคยกระทำผิด และครอบครัวเคยว่ากล่าวตักเตือน	
บุคคล	5 (45.45)	2 (40.00)	16 (42.11)	23 (42.59)
ทรัพย์สิน	6 (54.55)	3 (60.00)	22 (57.89)	31 (57.41)
รวม	11 (100.00)	5 (100.00)	38 (100.00)	54 (100.00)

ค่า $X^2 = 0.054$, d.f. = 2, $\alpha = 0.973$

จากตาราง 16 พบว่า ในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพการรวมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล มีผู้ที่ไม่เคยกระทำผิด ร้อยละ 45.45 มากกว่าผู้ที่เคยกระทำผิดและครอบครัวเคยว่ากล่าวตักเตือน และผู้เคยกระทำผิดแต่ครอบครัวไม่เคยว่ากล่าวตักเตือน ซึ่งมีจำนวน ร้อยละ 42.11 และร้อยละ 40.00 ตามลำดับ ในขณะที่ในกลุ่มผู้ที่ประกอบอาชีพการรวมพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีผู้ที่เคยกระทำผิดแต่ครอบครัวไม่เคยว่ากล่าวตักเตือน ร้อยละ 60.00 มากกว่าผู้ที่เคยกระทำผิดและครอบครัวเคยว่ากล่าวตักเตือน และผู้ที่ไม่เคยกระทำผิด ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 57.41 และ 54.55 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า การที่ครอบครัวเคยว่ากล่าวตักเตือนเมื่อกระทำผิด มีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพการรวมพื้นฐาน

สมมติฐานที่ 7

ตาราง 17 จำนวนและร้อยละของประเภทการประกอบอาชีพฐาน
ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามการที่ครอบครัว ญาติ เคยถูกลงโทษ
เมื่อกระทำผิด

อาชีพฐานพื้นฐาน	ครอบครัว ญาติ เคยถูกลงโทษเมื่อกระทำผิด			รวม
	ไม่เคยมี ครอบครัวญาติ กระทำผิด	มีและ ไม่ถูกลงโทษ	มีและ ถูกลงโทษ	
บุคคล	14 (42.42)	3 (60.00)	6 (37.50)	23 (42.59)
ทรัพย์สิน	19 (57.58)	2 (40.00)	10 (62.50)	31 (57.41)
รวม	33 (100.00)	5 (100.00)	16 (100.00)	54 (100.00)

ค่า $X^2 = 0.790$, d.f. = 2, $\alpha = 0.674$

จากตาราง 17 พบว่า ในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพฐานพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล มีผู้ที่ครอบครัว ญาติ กระทำผิดและไม่เคยถูกลงโทษ ร้อยละ 60.00 มากกว่าผู้ที่ไม่เคยมีครอบครัว ญาติ กระทำผิด และผู้ที่มีครอบครัว ญาติ กระทำผิด และถูกลงโทษ ซึ่งมีจำนวน ร้อยละ 42.42 และ 37.50 ตามลำดับ ในขณะที่ในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพฐานพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีผู้ที่ครอบครัว ญาติ กระทำผิด และถูกลงโทษ ร้อยละ 62.50 มากกว่า ผู้ที่ไม่มีครอบครัว ญาติ กระทำผิด และผู้ที่มีครอบครัว ญาติ กระทำผิดและไม่ถูกลงโทษ ซึ่งมีจำนวน ร้อยละ 57.58 และ 40.00 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า การที่ครอบครัว ญาติ เคยถูกลงโทษเมื่อกระทำผิด มีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพฐานพื้นฐาน

สมมติฐานที่ 8

ตาราง 18 จำนวนและร้อยละของประเภทการประกอบอาชีพการรวมพื้นฐาน
ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภูมิภาคหลังครอบครัว

อาชีพการรวมพื้นฐาน	ภูมิภาคหลังครอบครัว		รวม
	พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	พ่อแม่หย่าร้างกัน	
บุคคล	16 (48.48)	7 (33.33)	23 (42.59)
ทรัพย์สิน	17 (51.52)	14 (66.67)	31 (57.41)
รวม	33 (100.00)	21 (100.00)	54 (100.00)

ค่า $X^2 = 1.205$, $d.f. = 1$, $\alpha = 0.272$

จากตาราง 18 พบว่า ในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพการรวมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล มีผู้ที่พ่อแม่อยู่ด้วยกัน ร้อยละ 48.48 มากกว่า ผู้ที่พ่อแม่หย่าร้างกัน ซึ่งมีจำนวน ร้อยละ 33.33 ในขณะที่กลุ่มผู้ประกอบอาชีพการรวมพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีผู้ที่พ่อแม่หย่าร้างกัน ร้อยละ 66.67 มากกว่าผู้ที่พ่อแม่อยู่ด้วยกัน ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 51.52

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ภูมิภาคหลังครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพการรวมพื้นฐาน

สมมติฐานที่ 9

ตาราง 19 จำนวนและร้อยละของประเภทการประกอบอาชีพกรรมพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามการที่สมาชิกในครอบครัวติดเหล้า ยาเสพติด

อาชีพกรรมพื้นฐาน	การที่สมาชิกในครอบครัว ติดเหล้า ยาเสพติด		รวม
	มี	ไม่มี	
บุคคล	2 (40.00)	21 (42.86)	23 (42.59)
ทรัพย์สิน	3 (60.00)	28 (57.14)	31 (57.41)
รวม	5 (100.00)	49 (100.00)	54 (100.00)

ค่า $X^2 = 0.015$, d.f. = 1, $\alpha = 0.902$

จากตาราง 19 พบว่า ในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพกรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล ไม่มีสมาชิกในครอบครัว ติดเหล้า ยาเสพติด ร้อยละ 42.86 มากกว่ามีสมาชิกในครอบครัว ติดเหล้า ยาเสพติด ซึ่งมีจำนวน ร้อยละ 40.00 ในขณะที่ ในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพกรรมพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีสมาชิกในครอบครัวติดเหล้า ยาเสพติด ร้อยละ 60.00 มากกว่าผู้ที่ไม่ มีสมาชิกในครอบครัวติดเหล้า ยาเสพติด ซึ่งมีจำนวน ร้อยละ 57.14

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า การที่สมาชิกในครอบครัวติดเหล้า ยาเสพติด มีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพกรรมพื้นฐาน

สมมติฐานที่ 10

ตาราง 20 จำนวนและร้อยละของประเภทการประกอบอาชีพอาชีวกรรมพื้นฐาน
ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามการชอบไปโรงเรียนในวัยเรียน

อาชีวกรรมพื้นฐาน	การชอบไปโรงเรียนในวัยเรียน		รวม
	ไม่ชอบ	ชอบ	
บุคคล	11 (37.93)	12 (50.00)	23 (43.40)
ทรัพย์สิน	18 (62.07)	12 (50.00)	30 (56.60)
รวม	29 (100.00)	24 (100.00)	53 (100.00)

ค่า $X^2 = 0.779$, d.f. = 1, $\alpha = 0.378$

จากตาราง 20 พบว่า ในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพอาชีวกรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล มีผู้ชอบไปโรงเรียนในวัยเรียน ร้อยละ 50.00 มากกว่าผู้ที่ไม่ชอบไปโรงเรียนในวัยเรียน ซึ่งมีจำนวน ร้อยละ 37.93 ในขณะที่ในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพอาชีวกรรมพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สิน ไม่ชอบไปโรงเรียนในวัยเรียน ร้อยละ 62.07 มากกว่าผู้ที่ชอบไปโรงเรียนในวัยเรียน ซึ่ง มีจำนวนร้อยละ 50.00

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า การชอบไปโรงเรียนในวัยเรียน มีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพอาชีวกรรมพื้นฐาน

สมมติฐานที่ 11

ตาราง 21 จำนวนและร้อยละของประเภทการประกอบอาชีพการรวมพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามความสนใจของครูในวัยเรียน

อาชีพการรวมพื้นฐาน	ความสนใจของครูในวัยเรียน			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
บุคคล	5 (55.56)	13 (39.39)	4 (44.44)	22 (43.14)
ทรัพย์สิน	4 (44.44)	20 (60.61)	5 (55.56)	29 (56.86)
รวม	9 (100.00)	33 (100.00)	9 (100.00)	51 (100.00)

ค่า $\chi^2 = 0.761$, d.f. = 2, $\alpha = 0.684$

จากตาราง 21 พบว่า ในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพการรวมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล ครูให้ความสนใจมาก ร้อยละ 55.56 ซึ่งมากกว่าผู้ที่ครูให้ความสนใจน้อยและครูให้ความสนใจปานกลาง ซึ่งมีจำนวน 44.44 และ 39.39 ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มผู้ประกอบอาชีพการรวมพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สิน ครูให้ความสนใจปานกลาง ร้อยละ 60.61 มากกว่าผู้ที่ครูให้ความสนใจน้อยและครูให้ความสนใจมาก ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 56.86 และ 44.44 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย ที่ว่าความสนใจของครู มีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพการรวมพื้นฐาน

สมมติฐานที่ 12

ตาราง 22 จำนวนและร้อยละของประเภทการประกอบอาชญากรรมพื้นฐาน
ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามการขาดเรียน

อาชญากรรมพื้นฐาน	การขาดเรียน		รวม
	ปอย	ไม่ปอย	
บุคคล	8 (30.77)	14 (56.00)	22 (43.14)
ทรัพย์สิน	18 (69.23)	11 (44.00)	29 (56.86)
รวม	26 (100.00)	25 (100.00)	51 (100.00)

ค่า $X^2 = 3.308$, d.f. = 1, $\alpha = 0.069$

จากตาราง 22 พบว่า ในกลุ่มผู้ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล มีผู้ที่ขาดเรียนปอย ร้อยละ 30.77 ซึ่งมากกว่าผู้ที่ขาดเรียนไม่ปอย ซึ่งมีจำนวน ร้อยละ 56.00 ในขณะที่กลุ่มผู้ประกอบอาชญากรรมพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีผู้ที่ขาดเรียนปอย ร้อยละ 69.23 มากกว่าผู้ที่ขาดเรียนไม่ปอย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 44.00

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า การขาดเรียนมีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชญากรรมพื้นฐาน

สมมติฐานที่ 13

ตาราง 23 จำนวนและร้อยละของประเภทการประกอบอาชีพการรวมพื้นฐาน
ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามจำนวนเพื่อนในวัยเรียน

อาชีพการรวมพื้นฐาน	จำนวนเพื่อนในวัยเรียน		รวม
	มาก	น้อย	
บุคคล	12 (46.15)	10 (38.46)	22 (42.30)
ทรัพย์สิน	14 (53.85)	16 (16.54)	30 (57.70)
รวม	26 (100.00)	26 (100.00)	52 (100.00)

ค่า $X^2 = 0.315$, d.f. = 1, $\alpha = 0.575$

จากตาราง 23 พบว่า ในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพการรวมพื้นฐานเกี่ยวกับบุคคล มีผู้ที่มีเพื่อนในวัยเรียนมาก ร้อยละ 46.15 ซึ่งมากกว่าผู้ที่มีเพื่อนในวัยเรียนน้อย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 38.46 ในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพการรวมพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีผู้ที่มีเพื่อนในวัยเรียนน้อย ร้อยละ 61.54 มากกว่าผู้ที่มีเพื่อนในวัยเรียนมาก ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 53.85

เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า จำนวนเพื่อนในวัยเรียนมีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพการรวมพื้นฐาน